

[Justitsministeren]

af 1951, dels praksis vedrørende udlændinge, som ikke er omfattet af flygtningekonventionen, men over for hvem det af lignende tungtvejende grunde som anført i denne ikke bør kræves, at de vender tilbage til deres hjemland. I den forbindelse henvises endvidere til reglerne i §§ 7-8 om opholdstilladelse til flygtninge i den ny udlændingelov, lov nr. 226 af 8. juni 1983, som træder i kraft den 1. oktober 1983. Denne lov indeholder i øvrigt i § 26 en bestemmelse om, at der ved afgørelsen af spørgsmålet om udvisning bl.a. skal tages hensyn til, om udvisning må antages at virke særligt belastende på grund af risikoen for, at udlændingen vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, ligesom der i § 31 er opstillet begrænsninger i mulighederne for at udsende en udlænding til et land, i forhold til hvilket udlændingen må betragtes som flygtning.

Vedrørende den konkrete sag, som er omtalt i begrundelsen til spørgsmålet, kan det oplyses, at den pågældende udlænding har indgivet ansøgning om asyl i Danmark, og at ansøgningen for tiden er under behandling.

Spm. nr. S 1569

Til *justitsministeren* (17/8 83) af:

Wilhelm (VS):

»Kan ministeren oplyse, om han mener, at betingelsen »særlig begrundet mistanke«, som indgår i forslaget om udvidet adgang til retshåndhævelsesarrest, er opfyldt i sagen omkring Esbjerg-havnearbejdernes talsmand, Karl Jørgensen, som nu på femte måned sidder varetægtsfængslet efter den gældende bestemmelse, byggende på samme betingelse?«

Besvarelse (23/8 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg har som justitsminister indtaget det principielle standpunkt ikke at udtale mig nærmere om konkrete sager, der er under behandling ved domstolene.

I spørgsmålet bliver jeg i realiteten anmodet om at fremkomme med min vurdering af de samme forhold, som domstolene har foretaget en bedømmelse af i forbindelse med beslutningen om varetægtsfængsling i den konkrete sag, der omtales i spørgsmålet.

Jeg finder som nævnt ikke at burde knytte nærmere kommentarer til sagen.

Spm. nr. S 1570

Til *industriministeren* (17/8 83) af:

Poulsgaard (FP):

»Agter ministeren at tage initiativ til at nedlægge forbrugerklagenævnet i betragtning af, at nævnet nu også selv indser, at det er ved at sygne hen?«

Begrundelse

Et typisk levn fra mange års socialdemokratisk styre er forbrugerklagenævnet, der vel nærmest må ses som et udtryk for en formyndermentalitet, som en liberal regering ikke kan gå ind for.

Nu leder regeringen – forhåbentlig – med lys og lygte efter besparelser, og dér vil forbrugerklagenævnet være et oplagt emne.

Besvarelse (23/8 83):

Industriministeren (Stetter):

Jeg finder det ikke rigtigt at tale om, at forbrugerklagenævnet er ved at »sygne hen«, og jeg tror heller ikke, at nævnet selv vil vedkende sig en sådan opfattelse. Antallet af sager i nævnet har ikke været faldende og andrager ca. 3.000 skriftlige sager om året, hvortil kommer de mange personlige og telefoniske henvendelser fra forbrugere, der mener sig gået for nær, og som søger vejledning i nævnet om deres retsstilling. Her drejer det sig om et stigende og meget betydeligt antal henvendelser.

Forbrugerklagenævnet og de godkendte private ankenævn har derfor en mission og dækker et behov hos forbrugerne for rådgivning og tvistløsning.

Det må her betænkes, at en sagsbehandling i klagenævnet i almindelighed vil træde i stedet for en domstolsbehandling, som nok i mange tilfælde vil være dyrere både for klageren og for samfundet.

Jeg har derfor ikke til hensigt at nedlægge forbrugerklagenævnet, men jeg er indstillet på, at området for nævnets virksomhed ikke udvides. De beslutninger, jeg har truffet om nævnets virksomhedsområde, har haft til formål dels at sikre en rimelig kort ekspeditionstid, dels at undgå en aktivitetsforøgelse, som ville nødvendiggøre tilførelse af flere